Rok 1913.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 8. maja 1913.

Nr. 42.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. kwietnia 1913 L. 50.372 w sprawie przedłużenia gminie miasta Jarosławia koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie miasta Jarosławia na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 1. maja 1895 (dz. u. kr. Nr. 42) do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 43.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 21. marca 1913 L. 40.546/13 w sprawie przedłużenia udzielonych Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych: 1. Sokal-Tartaków-Perespa, 2. Sokal-Uhrynów, 3. Sokal-Krystynopol.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Sokalu na dalszych lat pięć koncesye do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych:

1. Sokal-Tartaków-Perespa z 7. lutego 1902 Nr. 25/XIII. dz. u. kr.,
2. Sokal-Uhrynów z 30. marca 1902 Nr. 31/1 dz. u. kr.,
3. Sokal-Krystynopol z 19. marca 1895 Nr. 26 dz. u. kr., a to w wysokości i pod warunkami w tych koncesyach wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 44.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 20. marca 1913 L. 37.192/13, o przedłużeniu terminu do przedkładania władzom podatkowym fasyj do podatku osobisto-dochodowego i rentowego na rok 1913.

Wskutek reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 14. marca 1913 L. 18.080 przedłuża krajowa Dyrekcya skarbu wyznaczony w obwieszczeniu z dnia 19. lutego 1913 L. 20.599 termin do przedkładania fasyj w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego i rentowego na rok 1913 do 31. maja 1913.

Nr. 45.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 7. kwietnia 1913 L. 4789/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 12. września 1912 Dz. u. kr. Nr. 116 o zabudowaniu potoków Nawieśnica, Ponikiewka, Czerna, Bystra i Jaszczurówka w powiecie wadowickim ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 24. lutego 1913 L. 3021.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 12. września 1912 Dz. ust. kraj. Nr. 116 o zabudowaniu potoków Nawieśnica, Ponikiewka, Czerna, Bystra i Jaszczurówka w powiecie wadowickim.

§ 1.

Zabudowanie potoków Nawieśnica, Ponikiewka, Czerna, Bystra i Jaszczurówka w powiecie wadowickim ma być wykonane kosztem 330.600 K przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania górskich potoków pod nadzorem c. k. Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Czas budowy ustanawia się na lat sześć, począwszy od roku 1913.

§ 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy, utworzonego w myśl

§ 3 ustawy z dnia 12. września 1912 roku Dz. ust. kraj. Nr. 116 z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce Kasy Wydziału krajowego w czasie, oznaczonym w § 2 tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby, wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego, funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca lutego każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu, służącego za podstawę zabudowania.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem przewiduje się przedewszystkiem robotę za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie zatwierdzonych cen jednostkowych.

Gdyby poszczególne ceny jednostkowe nie były przewidziane w projekcie, musi je ustanowić Wydział krajowy.

Oddawanie robót w akord po cenach wyższych od zatwierdzonych cen jednostkowych wymaga zezwolenia Wydziału krajowego.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdania roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne, znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót, obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym.

Koszta takich inspekcyj nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jakoto: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślnicze asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15-go następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146, a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego 1895 L. 4395 instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 46.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 7. kwietnia 1913 L. 4789/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 12. września 1912 Dz. u. kr. Nr. 118 o zabudowaniu potoku Niedzielnianki w powiecie starosamborskim, ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 24. lutego 1913 L. 3021.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 12. września 1912 Dz. ust. kraj. Nr. 118 o zabudowaniu potoku Niedzielnianki w powiecie starosamborskim.

§ 1.

Zabudowanie potoku Niedzielnianki w dorzeczu Dniestru w powiecie starosamborskim ma być wykonane kosztem 55.800 K przez organa c. k. oddziału leśno-techniczego dla zabudowania górskich potoków pod nadzorem c. k. Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Budowa ma być przeprowadzona w roku 1913.

§ 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy, utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 12. września 1912 Dz. ust. kraj. Nr. 118 z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce Kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w § 2 tego rozporządzenia.

Wypłata zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych, przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany projektu, służącego za podstawę do wykonania robót, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek wraz z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem przewiduje się przedewszystkiem robotę za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie zatwierdzonych cen jednostkowych.

Gdyby poszczególne ceny jednostkowe nie były przewidziane w projekcie, musi je ustanowić Wydział krajowy.

Oddawanie robót w akord po cenach wyższych od zatwierdzonych cen jednostkowych wymaga zezwolenia Wydziału krajowego.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdania roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót obowiązane są udzielić żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym.

Koszta takich inspekcyi nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jakoto: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślnicze asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc, preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego, stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy wystawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15-go następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, które też szczegółowe zamknięcia rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa, najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego, delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego. Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146 a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego 1895 L. 4395 instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi niezmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 47.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 7. kwietnia 1913 L. 4789/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 12. września 1912 Dz. u. kr. Nr. 119 o zabudowaniu potoku Dylągówki w gminach Dylągowa i Sielnica, ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 24. lutego 1913 L. 3021.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 12. września 1912 Dz. ust. kraj. Nr. 119 o zabudowaniu potoku Dylągówki w gminach Dylągowa i Sielnica.

§ 1.

Zabudowanie potoku Dylągówki w gminach Dylągowa i Sielnica w powiecie przemyskim ma być wykonane kosztem 78.500 K przez organa c. k. Oddziału leśno-technicznego dla zabudowania górskich potoków pod nadzorem c. k. Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Czas budowy ustanawia się na lat dwa, począwszy od roku 1913.

§ 3.

Koszta budowy, tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy, utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 12. września 1912 Dz. u. kr. Nr. 119 z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w § 2 tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby, wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież

część poborów aktywalnych, przypadającą na czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty, jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków, pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu najdalej do końca lutego każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

W ten sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu, służącego za podstawę zabudowania.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem przewiduje się przedewszystkiem robotę za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie zatwierdzonych cen jednostkowych.

Gdyby poszczególne ceny jednostkowe nie były przewidziane w projekcie, musi je ustanowić Wydział krajowy.

Oddawanie robót w akord po cenach wyższych od zatwierdzonych cen jednostkowych wymaga zezwolenia Wydziału krajowego.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne, znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót, obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym. Koszta takich inspekcyi nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jakoto: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślnicze asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego, stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15-go następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego, delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy. Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146, a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego 1895 L. 4395 instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozpoporządzenia.

Nr. 48.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 7. kwietnia 1913 L. 4789/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 12. września 1912 Dz. u. kr. Nr. 120 o zabudowaniu potoku Drohobyczki w gminach Drohobycz i Przedmieściu Dubieckiem ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 24. lutego 1913 L. 3021.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 12. września 1912 Dz. u. k. Nr. 120, o zabudowaniu potoku Drohobyczki w gminach Drohobycz i Przedmieściu Dubieckiem.

§ 1.

Zabudowanie potoku Drohobyczki w gminach Drohobycz i Przedmieściu Dubieckiem w powiecie Przymyskim ma być wykonane kosztem 133.000 K

przez organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania górskich potoków pod nadzorem c. k. Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Czas budowy ustanawia się na lat dwa począwszy od r. 1913.

§ 3.

Koszta budowy tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy, utworzonego w myśl § 3. ustawy z dnia 12. września 1912 Dz. ust. kraj. Nr. 120 z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy.

Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce Kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w § 2. tego rozporządzenia w miarę rzeczywistej potrzeby wykazanej corocznie przez kierownika budowy.

Wypłata rat zasiłku państwowego funduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Kierownik budowy przedkładać ma Wydziałowi krajowemu, najdalej do końca lutego każdego roku budowy program robót na rok bieżący wraz z potrzebnymi planami i kosztorysami do zatwierdzenia w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

W ten sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowy okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem przewiduje się przedewszystkiem robotę za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie zatwierdzonych cen jednostkowych.

Gdyby poszególne ceny jednostkowe nie były przewidziane w projekcie, musi je ustanowić Wydział krajowy.

Oddawanie robót w akord po cenach wyższych od zatwierdzonych cen jednostkowych wymaga zezwolenia Wydziału krajowego.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie, a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdania roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót obowiązane są udzielić żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym. Koszta takich inspekcyj nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślnicze asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkiemi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem każdoczesnego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888, L. 12146 a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego

1895, L. 4395 instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 49.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 7. kwietnia 1913 L. 4789/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 12. września 1912 Dz. u. kr. Nr. 121 o zabudowaniu potoku Żukotyniec w gminie Wołcze ułożone w porozumieniu z Wydziałem krajowym a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 24. lutego 1913 L. 3021.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 12. września 1912, Dz. ust. kraj. Nr. 121 o zabudowaniu potoku Żukotyniec w gminie Wołcze.

§ 1.

Zabudowanie potoku Żukotyniec w gminie Wołcze w powiecie Turczańskim ma być wykonane kosztem 70.800 K przez organa c. k. Oddziału leśno-technicznego dla zabudowania górskich potoków pod nadzorem c. k. Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§ 2.

Budowa ma być przeprowadzona w roku 1913.

§ 3.

Koszta budowy tudzież wydatki kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu mają być pokryte z funduszu budowy, utworzonego w myśl § 3.

ustawy z dnia 12. września 1912, Dz. ust. kraj. Nr. 121 z zasiłku kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Zarząd funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy. Zasiłki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego mają być wpłacone do funduszu budowy na ręce Kasy Wydziału krajowego w czasie oznaczonym w § 2 tego rozporządzenia. Wypłata zasiłku państwowego fuduszu melioracyjnego zależy jednak od poprzedniego konstytucyjnego zezwolenia.

§ 4.

Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny do bezpośredniego prowadzenia budowy (zawiadowcę budowy).

§ 5.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży zawiadowcy budowy względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży tudzież część poborów aktywalnych przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie pokrywa fundusz budowy.

Również pokryć ma fundusz budowy odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży i poborów aktywalnych kierownika budowy za czas jego wyłącznego zajęcia w przedsiębiorstwie.

Zwroty jakie fundusz budowy ma uiszczać państwowemu funduszowi melioracyjnemu z powodu wydatków pokrytych z tego ostatniego funduszu oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§ 6.

Gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany projektu służącego za podstawę do wykonania robót, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek wraz z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 7.

Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym przyczem przewiduje się przedewszystkiem robotę za wynagrodzeniem od wymiaru.

Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu na podstawie zatwierdzonych cen jednostkowych.

Gdyby poszczególne ceny jednostkowe nie były przewidziane w projekcie musi je ustanowić Wydział krajowy.

Oddawanie robót w akord po cenach wyższych od zatwierdzonych cen jednostkowych wymaga zezwolenia Wydziału krajowego.

§ 8.

Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu krótkie a jasne sprawozdanie o postępie i stanie robót z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdania roczne z czynności budowlanej i jej wyników tudzież innych ważniejszych spostrzeżeń na polu roboczem.

§ 9.

Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa leśno-techniczne znajdujące się na miejscu i zajęte prowadzeniem robót obowiązane są udzielać żądanych wyjaśnień organom w tym celu wydelegowanym. Koszta takich inspekcyj nie mogą jednak obciążać funduszu budowy.

§ 10.

Na pokrycie wydatków budowlanych, jako to: płac dziennych należytości akordowych, wydatków na narzędzia materyały i roboty rzemieślnicze asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc preliminować ma kierownik budowy przed rozpoczęciem okresu roboczego stosownie do rozmiaru robót zatwierdzonych na rok budowlany i w miarę środków na ten cel rozporządzalnych.

§ 11.

Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów ma kierownictwo budowy zestawiać co miesiąc rachunek budowy i przedkładać go Wydziałowi krajowemu wraz ze wszystkimi dowodami najdalej do 15. następnego miesiąca.

§ 12.

Ostateczny rachunek wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy sporządza Wydział krajowy, który też szczegółowe zamknięcie rachunkowe wraz ze wszystkimi przez kierownika budowy przedłożonymi operatami rachunkowymi przesyła Ministerstwu rolnictwa najpóźniej do 1. marca każdego następnego roku i udziela potrzebnych wyjaśnień.

§ 13.

Z końcem budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego delegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego. Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy współudziale kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy. Protokół kolaudacyjny ma być przedłożony Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia po porozumieniu się.

§ 14.

Wydane reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. września 1888 L. 12.146, a zmieniona częściowo reskryptem tegoż Ministerstwa z 27. lutego 1895 L. 4395, instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich służyć ma za wskazówkę co do postępowania przy wykonaniu niniejszego przedsiębiorstwa, o ile tej instrukcyi nie zmieniono lub nie uzupełniono postanowieniami tego rozporządzenia.

Nr. 50.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 1. kwietnia 1913 L. 48.149/13, w przedmiocie zezwolenia gminie Wojnicz powiat Brzesko na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208 Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie zezwala gminie Wojnicz pobierać do końca roku 1917 pod warunkami i w sposób

unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K;

2. od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 6 (sześć) K;

3. od jednego hektolitra piwa po 1 (jednej) K 20 h;

4. od jednego hektolitra miodu po 4 (cztery) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Wojnicz.

Marszałek krajowy:
Adam Gołuchowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 51.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. kwietnia 1913, L. VII. a. 689. którem zmienia się częściowo postanowienia rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 8. czerwca 1893 L. 45.257, Dz. u. kr. Nr. 31, o utworzeniu Izb lekarskich w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o ile dotyczą liczby członków Izby lekarskiej w Krakowie i podziału lekarzy w obrębie tej Izby na grupy wyborcze.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. stycznia 1913, L. 1409/12 wydanego w myśl wniosku Izby lekarskiej w Krakowie c. k. Namiestnictwo zmienia postanowienia rozporządzenia swego z dnia 8. czerwca 1893, L. 45.257, Dz. u. kr. Nr. 31 co do oznaczonej w niem liczby członków Izby lekarskiej w Krakowie i podziału lekarzy w obrębie tej Izby na grupy wyborcze, jak następuje:

Izba lekarska w Krakowie składa się z 15 członków i obejmuje miasto Kraków i 35 powiatów politycznych, a mianowicie: Biała, Bochnia, Brzesko, Brzozów, Chrzanów, Dąbrowa, Dobromil, Gorlice, Grybów, Jarosław, Jasło,

Kolbuszowa, Kraków, Krosno, Limanowa, Lisko, Łańcut, Mielec, Myślenice, Nisko, Nowy Sącz, Nowy Targ, Oświęcim, Pilzno, Podgórze, Przeworsk, Ropczyce, Rzeszów, Sanok, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Żywiec

Wszyscy lekarze w mieście Krakowie do wyboru uprawnieni wybierać mają w jednym akcie wyborczym sześciu członków Izby lekarskiej krakowskiej i sześciu zastępców, resztę zaś członków względnie zastępców do tej Izby t. j. dziewięciu wybierać będą lekarze uprawnieni do wyboru w obrębie Izby w tyluż grupach wyborczych, z których każda wysyła jednego członka Izby i jednego zastępcę.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Nr. 52.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. kwietnia 1913, L. VII. a. 689., ktorem zmienia się postanowienia rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 8. czerwca 1893 L. 45.257, Dz. u. kr. Nr. 32 dotyczące podziału okręgu Izby lekarskiej w Krakowie na grupy wyborcze.

Na mocy upoważnienia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. stycznia 1913, L. 1409/12 wydanego na wniosek Izby lekarskiej w Krakowie dzieli się okręg Izby lekarskiej w Krakowie, z wyłączeniem miasta Krakowa, gdzie wszyscy uprawnieni do wyboru lekarze wybierają razem sześciu członków Izby i sześciu zastępców, na następujące grupy wyborcze:

1. grupa: Powiaty polityczne: Biała, Chrzanów, Oświęcim, Żywiec.
2. grupa: Powiaty polityczne: Kraków, Podgórze, Wieliczka, Wadowice.
3. grupa: Powiaty polityczne: Limanowa, Myślenice, Nowy Targ.
4. grupa: Powiaty polityczne: Bochnia, Brzesko, Nowy Sącz.
5. grupa: Powiaty polityczne: Gorlice, Grybów, Jasło, Krosno, Pilzno.
6. grupa: Powiaty polityczne: Dąbrowa, Mielec, Ropczyce, Tarnów.
7. grupa: Powiaty polityczne: Kolbuszowa, Rzeszów, Strzyżów, Tarnobrzeg.
8. grupa: Powiaty polityczne: Łańcut, Nisko, Jarosław, Przeworsk.
9. grupa: Powiaty polityczne: Brzozów, Dobromil, Lisko, Sanok.

Lekarze do każdej z tych grup należący, wybierają po jednym członku Izby i po jednym zastępcy.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Nr. 53.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 3. kwietnia 1913, L. 6057/pr., którem na mocy § 9. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33 ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach Mytarz, Mytarka i Osiek powiatu Jasielskiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości Mytarz, Mytarka i Osiek powiatu Jasielskiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Lwów, dnia 3. kwietnia 1913.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.